

vilde være heldig anvendt, idet nemlig Vedkommende af særdeles Omstændigheder kunde have været saa uheldigt situerede, netop i Lovbet af disse Aar eller nogle af dem, at det vilde føre til et ubilligt Resultat. Der blev i den Henseende som Exempel nævnt Embedsmand i det sydlige Jylland under Occupationen. Vistnok kunne slige Tilfælde møde; men Udvalget skjønner dog ikke, hvorledes man i en Lov skulde kunne optage en almindelig Bestemmelse derom. Man troer, at det vil være saa concrete Tilfælde, byggede paa saa særegne Omstændigheder, at de ikke kunne opfattes i almindelige Lovregler, og at dersom saadanne særegne Tilfælde møde, vilde der ikke være Andet for, end at afhjælpe denne Ubillighed i det enkelte Tilfælde ved en speciel Lovforanstaltning.

Formanden: Udvalget har saaledes taget sit første Forslag til § 3, hvorefter Stigningen af Pensionen først skulde begynde med det fyldte 25de Aar, tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager dette Forslag?

Skoleforstander Sørensen: Jeg optager det.

Formanden: Det er altsaa optaget.

Finansministeren: Siden dette Forslag er gienoptaget, vilde det maaskee være nødvendigt for mig, noget nærmere at imødegaa de Indvendinger, som af flere af det ærede Udvalgs Medlemmer ere blevne fremsatte, inden Udvalget fandt sig foranlediget til at fremsætte det. Jeg troer imidlertid, saaledes som Stemningen derefter kan antages at ville være for dette Forslag, at kunne indskrænke mig til nu ganske i Korthed at berigtige en factisk Misfarelse af det ærede Medlem af Udvalget, som først havde Ordet idag. Det ærede Medlem bemærkede nemlig, at det ingenlunde var blot de Militaire, men ogsaa de Civile, det angik, — hvilket jeg forresten heller ikke har benægtet, men jeg har kun anført, at det fortrinsviis rammende de Militaire —, og det ærede Medlem søgte i den Anledning at oplyse med flere Exempler, hvorledes det ogsaa kunde komme til at ramme Civile. Jeg troer nu for det første ikke, at hans Oplysninger have godtgjort, at disse Civiiles Antal er syn- derlig stort; ialtsald kan jeg forstikke, at jeg

er vis paa, at det kun er et ringe Antal, som nu til dags naaer kongelig Ansættelse i Civilstaten inden det 25de Aar. Men forsaavidt det ærede Medlem specielt fremhævede Krigsministeriets Exempel fra Aarene 1848 og 49, da troer jeg, at han har overseet, at de Cancellister, der bleve udnævnte i disse Aar under Krigsministeriet, ikke bleve udnævnte af H. Majestæt Kongen, men ifølge en Forandring, som den daværende Krigsminister indførte, kun erholdt ministeriel Udnævnelse. Senere ere disse Betjente vistnok gaaede over til at blive kongelig ansatte, men dengang vare de det ikke. Hvorvidt nu nogle af disse, som Følge af den Forandring, der fandt Sted dengang i Militairetaten, have været under 25 Aar, skal jeg ganske henstille; men jeg troer, og det bliver altid tilbage, — som Thinget ogsaa strax opfattede det, under Sagens første Behandling — at det hovedsagelig er Militairetaten, som det her angaaer, og jeg mener derfor, at Diskussionens Gang ved den første Behandling ingenlunde har været saa uheldig, som den ærede Ordfører har betegnet den; thi det er dog egentlig derom Sagen dreier sig, om de Militaire skulde lide denne Afgang eller ikke. Det har naturligviis aldrig været Udvalgets Mening at ville paa den Maade ramme de Militaire eller formindste en dem tilkommende Ret- tighed; det har naturligviis ikke været Til- sældet, og jeg troer heller ikke, Nogen har op- fattet det saaledes; men Spørgsmaalet er om, hvilket factisk Resultat der vil vise sig. Jeg skal imidlertid ikke komme tilbage paa dette Spørgsmaal, med mindre nogen yderligere Ar- gumentation maatte blive fremsat derfor.

Hvad derimod det Spørgsmaal angaaer, der er opført som Udvalgets anden Indstilling til § 3, nemlig hvorvidt 50 Aars Tjeneste skulde berettigede til $\frac{3}{4}$ af Gagen i Pension, da skal jeg have den Ære at udtale mig som Fi- nansminister, hvilket den ærede Ordfører synes at savne, at jeg ikke noksom havde gjort, da Spørgsmaalet var om Besparelsen ved ikke at regne Tjenestetiden med inden det 25de Aar. Jeg kan da naturligviis som Embedsmand ikke andet end være tilfreds med, at der gjøres for Embedsstanden saa meget som muligt, og naar der kun var Spørgsmaal om simpel væk, uden